

ΞΕΝΟΦΩΝΤΟΣ ΕΛΛΗΝΙΚΑ

Εκδόσεις Πατάκη

ISBN 978-960-16-656-2 / BKM 10596

(Βιβλίο 2ο, κεφ. 3, §54-56)

σελ. 177: Παρακάτω παραθέτουμε το απόσπασμα από την αρχή της μετάφρασης των παραγράφων 54-56, το οποίο εκ παραδρομής έχει παραλειφθεί από τη σελ. 177 του βιβλίου καθώς και τη συντακτική ανάλυσή του.

ΑΡΧΑΙΟ ΚΕΙΜΕΝΟ

Ἐκ δὲ τούτου
ἐκέλευσε μὲν ὁ τῶν τριάκοντα κῆρυξ

τοὺς ἕνδεκα ἐπὶ τὸν Θηραμένην·

ἐκεῖνοι δὲ εἰσελθόντες
σὺν τοῖς ὑπηρέταις,
ἡγουμένου αὐτῶν Σατύρου
τοῦ θρασυτάτου τε καὶ ἀναιδεσιτάτου,

εἶπε μὲν ὁ Κριτίας·
«Παραδίδομεν ὑμῖν, ἔφη,
Θηραμένην τουτονὶ
κατακεκριμένον
κατὰ τὸν νόμον.
Ἵμεῖς δὲ λαβόντες καὶ ἀπαγαγόντες
[οἱ ἕνδεκα]
οὗ δεῖ
τὰ ἐκ τούτων πράττετε».

ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ

Μετά από αυτό
ο κήρυκας των Τριάκοντα έδωσε
εντολή
στους Έντεκα να συλλάβουν τον
Θηραμένη·
και όταν εκείνοι μπήκαν μέσα
μαζί με τους υπηρέτες,
με επικεφαλής τους τον Σάτυρο,
που ήταν και θρασύτατος και
αναιδέστατος,
είπε ο Κριτίας:
«Σας παραδίνουμε» είπε
«αυτόν εδώ τον Θηραμένη,
που έχει καταδικαστεί
σύμφωνα με τον νόμο.
Και σεις [οι Έντεκα], αφού τον
συλλάβετε και τον οδηγήσετε
εκεί που πρέπει,
να κάνετε τα περαιτέρω».

1. Ἐκ δὲ τούτου ἐκέλευσε μὲν ὁ τῶν τριάκοντα κῆρυξ τοὺς ἕνδεκα ἐπὶ τὸν Θηραμένην: κύρια πρότ.

ἐκέλευσε: ρήμ. • ὁ κῆρυξ: υποκ. του ἐκέλευσε • ὁ τῶν τριάκοντα: επιθετικός προσδ. (λόγω του άρθρου) στο κῆρυξ· η γενική τῶν τριάκοντα είναι κτητική • τοὺς ἕνδεκα: αντικ. του ἐκέλευσε • ἐκ τούτου: εμπρόθ. προσδ. του χρόνου στο ἐκέλευσε • ἐπὶ τὸν Θηραμένην: εμπρόθ. προσδ. της εχθρικής κατεύθυνσης στο ἐκέλευσε.

2. ἐκείνοι δὲ εἰσελθόντες σὺν τοῖς ὑπηρέταις, ἡγουμένου αὐτῶν Σατύρου τοῦ θραυστάτου τε καὶ ἀναιδεστάτου, εἶπε μὲν ὁ Κριτίας: κύρια πρότ.

εἶπε: ρήμ. • ὁ Κριτίας: υποκ. του εἶπε • ἐκείνοι: υποκ. της μτχ. εἰσελθόντες • εἰσελθόντες: ονομαστική απόλυτη¹, χρονική μτχ. • σὺν τοῖς ὑπηρέταις: εμπρόθ. προσδ. της συνοδείας στη μτχ. εἰσελθόντες • ἡγουμένου: γενική απόλυτη, τροπική μτχ. • Σατύρου: υποκ. της μτχ. ἡγουμένου • τοῦ θραυστάτου / ἀναιδεστάτου: επιθετικοί προσδ. στο Σατύρου • αὐτῶν: αντικ. της μτχ. ἡγουμένου.

3. Παραδίδομεν ὑμῖν, Θηραμένην τουτονὶ κατακεκρμένον κατὰ τὸν νόμον: κύρια πρότ.

παραδίδομεν: ρήμ. • ενν. ἡμεῖς: υποκ. του παραδίδομεν • ὑμῖν: ἔμμεσο αντικ. του παραδίδομεν • Θηραμένην: ἄμεσο αντικ. του παραδίδομεν (και υποκ. της μτχ. κατακεκρμένον) • τουτονὶ: επιθετικός προσδ. στο Θηραμένην • κατακεκρμένον: επιθετική μτχ., παράθεση στο Θηραμένην • κατὰ τὸν νόμον: εμπρόθ. προσδ. της συμφωνίας στη μτχ. κατακεκρμένον.

4. ἔφη: παρενθετική κύρια πρότ.

ἔφη: ρήμ. • ενν. ὁ Κριτίας: υποκ. του ἔφη.

5. Ὑμεῖς δὲ λαβόντες καὶ ἀπαγαγόντες [οἱ ἕνδεκα] τὰ ἐκ τούτων πράττετε: κύρια πρότ.

πράττετε: ρήμ. • ὑμεῖς: υποκ. του πράττετε (και των μτχ. λαβόντες / ἀπαγαγόντες) • [οἱ ἕνδεκα]: παράθεση στο ὑμεῖς • λαβόντες / ἀπαγαγόντες: χρονικές μτχ., συνημμένες στο υποκ. του πράττετε • τὰ ἐκ τούτων: αντικ. του πράττετε (λόγω του άρθρου)· ο εμπρόθ. προσδ. ἐκ τούτων δηλώνει χρόνο.

6. οὗ δεῖ: δευτερ. αναφορική πρότ.· εισάγεται με το αναφορικό επίρρημα οὗ· εκφέρεται με οριστική, γιατί δηλώνει το πραγματικό.

δεῖ: ρήμ. απρόσωπο • ενν. ἀπαγαγεῖν: τελικό απαρέμφ., υποκ. του δεῖ • ενν. ὑμᾶς: υποκ. του ἀπαγαγεῖν (ετεροπροσωπία) • οὗ: επιρρ. προσδ. του τόπου στο δεῖ.

9. Σχήμα ανακόλουθο. Η μετοχή θα έπρεπε να είναι σε γενική πτώση: ἐκείνων δὲ εἰσελθόντων.